

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **пуномоћник оштећених Славица Јовановић,**
- **сви оптужени,**
- **и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповића, а на данашњем главном претресу мењаће и адв.Бранка Лукића браниоца оптуженог Миодрага Димитријевића и Влајковића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића према коме је поступак раздвојен, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића и Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николаидиса.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, ако се продужи ово, ја у један морам да напустим, па ће мењати колегиница Фурјановић, ако не завршимо до један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не колегиница Фурјановић, нека Вас мења колегиница Живановић.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И она мора исто да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, сви излазе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Потпуно се тако, судија, наместило, ја сам мислила да Вас замолим око пола једанаест да изађем. Ја сам мислила да ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће Вас да мења кад Ви изађете?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја сам мислила да ће колега Слободан да буде ту, он само сумња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо касније, договорите се у међувремену ко ће.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, а ако не онда ће колега Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Опростите, ја бих замолио да ме око пола дванаест замени адвокат Марија Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 44 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ оштећених врши се путем видео конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел, судијског помоћника Вишег суда у Београду Јелене Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми само судију Курбел да видим од сведока ко је дошао и ако неко није због чега.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Дошли су сви троје свједока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније ја Вас слабо чујем. Сви су од сведока дошли?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Сви су дошли, сви су дошли, овдје је сада по позиву свједокиња Ружица Павлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РУЖИЦА ПАВЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Павлић, да ли ме чујете?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Добар дан, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас ми. Приближите само усне микрофону и реците ми, суд ће Вам прво узети податке, име Вашег оца?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Ивана. Шта сте Ви по занимању?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћица, са станом у? Ваше адреса?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Краља Томислава 24, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: 11.01.1939.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1939. године, где сте рођени?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: У Ловасу.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ, од оца Ивана, рођена 11.01.1939. године у Ловасу, домаћица, са пребивалиштем у Ловасу, Краља Томислава бр.24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис, је ли Вам неко род од ових које сте чули?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нико.

Са оптуженима несродна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Павлић, бићете саслушани у својству сведока. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: И да ништа што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нећу прећутати.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових лица која сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим телесна повређивања, убиства, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду шта је у вези свега тога Вама познато, ко је Ваш страдао у овим дешавањима, како се то одиграло, да ли сте у то време Ви били у Ловасу, да ли сте били у време напада, све што знате у вези овога. Изволите госпођо Павлић.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја сам била у Ловасу чим је то почело.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила само мало ако може то гласније.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја сам била у Ловасу чим је то почело гранатирање и то црква, поједине куће, који је то баш био датум али то ћу Вам сад рећи. Моји синови кад је почело то 10-ог баш право кад је напад био, оно прави, кад су упали ти који јесу у Ловас. Други дан су по моју дјецу дошли, по Жељка и Дарка, у кући су били и одведени су. Дошло је и цивила и војске, шта је дошло њих пар и дошао је Ловашчан Рудић Мирко по њих и одвео их и више се нису вратили. Три-четири дана су били заточени, задруга-опћина и онда су у једној гаражи поубијани. Ето ни криви, ни дужни, а ко је то крив него ти што седу ту, за њих, мислим, да нису они показали прстом шта би ови знали што су и сами рекли људи што су подлазили, шта ми знамо шта су они и шта је код вас да није показано прстом и ти наши Срби ето који су и ту, можда њих и фали, они су, ја њих кривим ето за то, и за ово минско поље и за то што су све стварали. А кажем зашто није био онда неки суд кад су били моји ту затворени у задруги-опћина па да се нешто доказало али то је то. Неко их је од Ловашчана имао на зубу само што су Хрвати њих двојица и ја немам никога, ја ето све. Ови што су кажем са стране дошли ти не знају ништа, што су и сами рекли да нису ваши упрли прстом кога треба и тако да су онда моји били закопани у масовну гробницу и 1998. извађени, сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колегинице имате ли питања?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених. Да ли можете да нам кажете нешто о томе да ли је тог дана 10.10. на дан напада село било брањено, да ли је било ко из села бранио село од тог напада?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Наши да би бранили село?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте, да.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ма да, не знам с чиме, морали по оружје, нико, ни пушка није опалила у Ловасу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Где су се тог дана налазили Ваши синови?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Код куће. И добро их познаје, добро их познаје цијели Ловас да мрава не би згазили, не што су моји, а тај Рудић ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја Вас молим да се не поморате и не удаљавате уста од микрофона јер како се померите или мало даље се удаљите ми не можемо овде јасно да чујемо. Е тако.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па ето кажем то да није неко од наших Ловашчана ти који су се подигли и који су ту ваљда још би требао бити позван.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, да ли су они имали у том, тог дана и после тога неко оружје код себе?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нису, предано је оружје, то су имали једну пушку.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Осим Мирка Рудића за кога знате да се, кога сте препознали у тој групи која их је одвела, да ли сте препознали још кога, да ли сте чули касније да је био још неко од мештана?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нисам никога препознала, то су били, шта ја знам, из те наше околице села или су ови који су дошли, појма немам, било их је обучено у војничком и шта ја знам, било је и цивила. Ја сам рекла Рудићу, «ти добро њих знаш», јел Рудић, како, Мирко, јел Рудић је, како их не би познао, малтене генерација и све и да ли знаш да су волели музику и да нису били неки екстремисти, нису ни знали ко је Србин, ни ко је, док нису 15-16 година имали, нисам их настројавала, пријатељи, школске колеге.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте касније од Мирка Рудића или од неког другог ту из села сазнали евентуално, ко је издао наредбу да они буду приведени?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нисам никада диванила, нисам се никада срела са тим дечком, са тим Рудићем, сада смо и пријатељи, од мог брата је, од мог брата кћер је за његовог брата удана. Нисам се никада распитивала ко је и шта је, ето њих нема, потукли су их, можете замислити четири, пет дана били мучени и убијени и да нико ништа није могао посведочити, а ти сви Ловашчани су их добро знали, и тај, ево не знам им имена, и Девчић и, Девчић је колега од овог мог старијег, заједно су у школу ишли, да се то није знало, ето.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А када сте Ви сазнали, овај, да су они убијени, значи да су из тог затвора изведени и убијени, ког дана?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па ког дана, мислим да су уторком били одведени, а суботом убијени, ја ишла горе још у општину да им носим, да им носим робу, тамо су радили, да се пресвуку. Када онда ми дође сусед и каже, «Ружице, синови су ти поубијани», мој сусед.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Који је то сусед био?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Он ми је рекао, умро је, у Примоштену дечко, умро је човек. А једна суседа што ми је рекла, када је војска оно дошла, они су довели пре Шешеља и те «Орлове» и шта ти ја знам, кога нису све ту восјку и то су урадили што су урадили, брже-боље, а онда ми је исто једна суседа рекла, да су их исто убили, каже, «Ружице, дошла су два војника и рекли су ми да им је жао мене што сам тако прошла са синовима, она им сада не може ништа помоћи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону, молим Вас.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ето гако

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону, молим Вас.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ето гако, ти који ту седу, а ја мислим да би још ту требало њих седети. За мене су сви ловаски Срби криви за то, шта су довели те што јесу, те затворенике што су радили првих дана што јесу, по улици убијали, други дан ишли па ватали па затварали, на минско поље терали, ево видите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте сазнали, где су њихова тела сахрањена?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Како не, у масовној гробници, ја сам била истерана на Божић наш, 25.-ог сам морала изаћи и онда су их покупили са минског поља, прво по гаражама где су их поубијали и по селу, онда су на минско поље и то су ми рекли. Онда је камион био пун, неко у врећи, неко без вреће и онда су позатрпавани тако да нису добро били ни затрпани, у масовну гробницу на гробљу у Ловасу., ето.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте разговарали са тим људима који су сахранили њихова тела?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Знала сам који су, али то је тешко разговарати, рекли су ми да су им метнули у вреће, да су били у црним врећама. То су наши мислим, били домаћи који су морали исто радити, купити те мртве и они су поубијали, а наши су Хрвати морали ићи купити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је тог дана када су одведени Ваши синови, да ли је извршен претрес Ваше куће и дворишта можда?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нису баш превртали, превртали су тамо, имамо гаражу и у гаражи онај канал и било је овог угла тамо па су превртали тамо.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми, да ли сте морали у то време да носите беле траке око руке, евентуално да куће обележите белом тканином?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да, да, висио ми је ручник, пешкир, ја кажем, чиме се лице брише, био на капији од улице, а траку сам морала носити на сред руке и нисам могла, када некуд мораш ићи, мораш метнути.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко Вам је то рекао, како сте сазнали да то морате да радите?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја не знам ко су, ваљда, ја не знам ко је то наредио, да ли ови наши, немам појма, ваљда, није мени било да памтим који су. Они су ваљда забележили које су хрватске куће да би знали ови што су дошли шта да раде. На капији су повешали, неко је нашао крпу, ја сам имала бели ручник и крпу око руке. Када идем код суседе, преко, морам бити обележена.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада познавали оптужене Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нисам Вас то разумела.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте познавали ове оптужене – Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића којји су иначе из Ловаса?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Како не бих познавала ловаске.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте их тада виђали, да ли сте их сретали?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Једном сам срела Љубана, требао ми је дати новце, јер сам предала, крмачу, свињче, онда по новце да могу ићи куда треба ићи, у Загреб. И ког сам још онда тако рела, је ли то био Продановић или још једног нашег Ловашчана. Онда сам им рекла, «Урадили сте то што сте урадили, синове сте ми поубијали, а ја сада морам ићи из села»: А то Вам ја морам казати, не бих ја могла ни остати у селу, хвала Богу, да сам морала изаћи, мора се излазити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате да ли је Љубан тад носио униформу или неко цивилно одело?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја кад сам га видела то онда је био у овоме цивилу, и ову двојицу што сам питала зашто ме сад терају кад су ми синове поубијали, они су били у цивилу.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми ко Вас је то терао да одете из села?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па ко је терао појма немам, добијеш списак и мораш ићи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А од кога сте добијали тај списак?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: То су давали, у опћини су нашој давали, ја мислим да је један Хрват наш тамо седио, Србин је само касније, ја мислим да је седио Клисурић Саво, он је сад јако болестан човек и ко је још то тако био, па молим вас како ја добро знам и да се ја зовем како сам ја прошла. Ја сам та два сина изгубила, ја никог немам. Били су нежењени, бар да је који ожењен па да ми је бар неко остао, нека успомена, они већ ништа. Е па сад нек им се суди, нек им само онај одозго суди, а и овде треба да им се суди. Коловође су били наши и готово. Шта је онај знао тамо што је дошо и сами су рекли «шта би ми знали да нису они показали прстом кога треба склонити».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је тад кад сте одлазили из Ловаса била потребна нека пропусница? Пропусница кажем, да ли сте имали пропуснице док сте били у селу или кад сте одлазили?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па морало се ићи по пропуснице у опћину да. Ја баш нисам ишла, ето ја нисам. Мене су терали и дошли па терају мене као мораш ићи радити, брати кукурузе, наређива ми тамо, па реко ви ко би вам ишао радити ви сте тога склонили, мучили и убили, а сад да вам ја идем радити, нисам хтела ићи радити, нисам била ни кадра, нисам ја била ни млада, ја сам била 51 годину кад је рат избио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате да ли су неке друге жене ишле да раде и шта су радиле?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ишле су радити, ишле су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта су радиле?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Моја суседа је старија од мене пар година и она је сирота ишла, ја нисам. Мене су дошли пар пута редити, ја нисам хтела ићи али ја сам имала од моје заове је био код мене син из Борова, они су дошли и нису више могли натраг, он и жена су ишли радити, ето мени из куће иде неко радити, а ја нећу и да сам била сама не бих им ишла радити па нек ме убију, камо среће да су и мене убили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су Вам познате неке дужности које су обављали ови оптужени, шта су они у то време били Љубан

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић да ли знате можда шта су они тад у селу?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па они, ко је био у тој команди, разумела сам да је био овај Девчић јел он био у полицији или шта ли, онда ови су били ваљда у команди. Нисам тамо ишла, требала сам ићи, рекли су ми тако поједини «оди Ружице», док су још деца била затворена, «иди каже па питај можда нешто», а то је ишао мој девер па је, не знам је ли он ишао, он је помињао тога, како се, Грковића јел, «па де пустите», «па пустићемо, пустићемо их» и оно шипак, да извинете пустили их, четврти дан, пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Павлић, нека Вам неко у судници подигне тај микрофон ближе устима јер Ви како се померате губимо Вам глас и не чујемо.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ви питајте, сад ћу ја њега држати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Сад ћу га ја држати као они што пјевају.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам Небојша Марковић заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Добар дан. Сад ја њега не чујем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само режија нека усмери према тужиоцу снимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Питаћу Вас прво у вези овог дана кад је био тај напад кад кажете да је ушла војска, где сте Ви били? Јесте ли Ви били у Вашој кући?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја сам у мојој кући била, да, да, наједанпут нешто фићука и ја храним свиње, реко шта је ово, кад оно почело напад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми је ли било гранатирање пре него што ће ући војска?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па како не би било. Војска је дошла кад је све било готово, шта се ту може казати, прво су унишли оти из затвора који су попуштани, дивљаци који су то

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

направили што јесу е онда су ове позатварали као и моје и четири-пет дана у затвору и убијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ћу ја Вас редом питати молим Вас, па само одговарајте, мало се концентришите.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да се ја мало смирим, можете ли Ви сачекати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу, могу.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да мало узмем воде. Сад изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ко је са Вама био у кући тај дан кад је упала војска?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нико, сама, њих двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваши синови је ли? Само ви.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико сам разумео сутрадан су дошли по њих.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да, да, сутрадан, кад је напад био нису, сутрадан су унишли, арчили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми тад, мало пре сте казали да су имали једну пушку и да је то предато, кад је та пушка предата?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Не знам кад су то тражили оружје и предали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било пре тог дана кад је био напад?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Прије, прије, прија пар дана су морали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А сад кад су ови дошли и кад су извршили тај претрес јесу ли они нашли неко оружје том приликом?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нису ништа нашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису. Кажите ми да ли се сећате кад су одвели Ваше синове како су они били обучени?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја сад не знам, ја мислим да је било и у војничком и у цивилном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, Ваши синови како су били обучени?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ма како су били обучени, како би били, цивили, ди је њима униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисам мислио на униформе него управо на то како су да ли се сећате.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Како су били обучени? Шта ја знам, овај је имо једну јакну, мајицу, онда кад сам дошла онда кад

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

сам их видила онда је био без јакне, ваљда су ту јакну скинули па узели од једног, немам појма. Ко ће се то све сећати у детаље, само знам ето ко их је одвео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите, јесу ли у то време имали или били обучени, јесу ли имали неке плаве радне комбинезоне?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Мислите моји?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Моји синови?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Не, они су носили рифле, како ли се то каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, фармерке или рифле.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Рифле и обичне мајице и јакне. Овај млађи није имао ни јакну, онај старији је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео Ви сте одлазили тамо где су они били затворени у међувремену?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја сам само отишла до опћине наше и онда сам видила старијег сина и донела сам робу, реко још да се обуку јер су тамо били у подруму, то је било хладно. Каже «мама док дођемо кући, онда ћемо се окупати и пресвући», како су отишли, ето четири, ето пет дана колико је то било у њиховим рукама малтретирани, мучени можете знати шта се све то радило, не можете или можете, можете претпоставити. И више се нису вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад кад сте дошли и кад сте видели сина, ко Вас је пустио да га обиђете, коме сте се обратили?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја мислим да је тај био од Радојчић Илија али да је он умро, он је био у униформи, он је био ваљда на вратима опћине. Кад сам ишла већ је мали ми је био у ходнику тамо куда се улази у опћину, а тај Илија је био кад сам ја то била ту робу носила и с њим диванила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад сте видели сина како је он изгледао, је ли имао трагове насиља на њему да сте Ви видели?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нисам видела на лицу ништа, али на телу је сигурно било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео Ви нисте ишли било код кога ко је тад био у власти да тражите да пусти Вашег сина, већ да је то ишао Ваш девер, је ли?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ма он је, девер ми је био пекар онда је он то тако, ваљда су ови ишли, мислим да је реко да је питао овога, како сам рекла, Грковића. Ни он није смео никуда макнути, девер, он је пекар био и пеко је крух.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се он зове?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Павлић Томислав, а и он је сад и ослепио и осто без ноге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео они су кажете у уторак су ухапшени, а у суботу сте Ви већ сазнали да су убијени, је ли тако, после пет дана?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да, да, дошо ми је сусед.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је значи било, ако ја то разумем, пре него што се дешавало ово на минском пољу?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па видите, ја сад знам само да су, који су први, онда су ваљда, знам да је камион каже, да су лежали у камиону ваљда и ови што су по селу били, то нисам баш точно и што су били купљени па онда са минског поља неко је први био покупљен само су сви у том камиону били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Тако сам чула, ето. Ови наши Хрвати су ишли купити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли знате нешто о томе да ли је још неко Ваш страдао у Ловасу?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Мислите од родбине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Како, од кога мислите да је страдао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па као што су ови на минском пољу или на други начин да је настрадао као Ваши синови?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па како није, поубијали у подруму, у гаражама, мајко исусова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли да нам испричате конкретно ко је страдао, кад се то догађало и ко је страдао? Не накнадно што сте сазнали него тад шта сте сазнали или видели?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Тај дан мислите кад су и моји, па откуд знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Нећу да Вас мучим даље. Хвала Вам, немам више питања.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца има ли питања? Изволите.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Госпођо Павлић, уз жаљење за страдањем Ваших синова, ја ћу Вам поставити само једно питање. Да ли су Ваши синови били хрватски војници, односно бранитељи?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Не, цивили.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала. Госпођо судија, ја немам више питања али имам приговор на изјаву сведокиње јер у списима предмета постоји фотографија надгробног споменика на којем пише да су они хрватски бранитељи и то је та примедба. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека објасни сведок. Јесте ли разумели ову примедбу госпођо Павлић?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Слушајте, од њих двојице један је био 25, један 29, још нису навршили ни толико, онда од њих двојице се старији води бранитељ, ето то је тако ваљда по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Цивили јесу, али су их ето водили као бранитељи, то је тако наш закон, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Има још која је мама изгубила исто два сина на минском пољу они су се ваљда оба два водили бранитељи, а моје су само узели старијег да се води бранитељ.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Камо среће да се ишо бранити. Да је ишао у рат кад је то настало па онда не знаш ко ће кога погодити.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам госпођо Павлић и извините.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Извините и Ви.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од бранилаца? Нема нико. Од оптужених? Нема нико од оптужених сем Николаидиса. Изволите.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Госпођо судија, ја не бих постављао питања пошто је оштећена, али не говори истину овај сведок и то је припремана види се. Њени синови су били наоружани, они су 11-ог у преподневним часовима пуцали на нас и одузета им је пушка, значи никако нису ухапшени, немам ја тог Мирка Рудића шта да браним, никако нису ухапшени код куће, они су били преко од земљорадничке задруге где је тај паркинг за кола и са тог тавана су 11.10. пуцали на нас и истог момента су ухапшени

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

и ухапсио их је Горан Јеремић и предао је Бати Михајловићу и Славку Ступару. Значи нема теорије о неком хапшењу кући, да су били кући. Код њих је нађена та једна пушка која им је одузета и били су тог дана затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Павлић, тог дана кад Мирко Рудић одводи Ваше синове Жељка и Дарка, је ли нађена нека пушка код њих тада?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас, удаљили сте се од микрофона.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Јаој, а да су пуцали, речено је да су пуцали с црквеног торња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тако речено. Ја Вас питам ово тог дана јесте ли Ви били кући, кажете били сте, Мирко Рудић долази и одводи њих, је ли тад нађена нека пушка код њих?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Они су дошли ко вукови и шта ја знам, дошла сам одоздо, они су тамо, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези овога кажете одлазите тамо у општину да носите робу за Ваше синове и контактирате са овим старијим сином Жељком, је ли Вам нешто Жељко у том разговору рекао?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их туку, да ли их малтретирају, шта се дешава, је ли их испитују, ко то ради? Јесте ли такав разговор.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Нисмо ништа водили разговор, стоји тамо тај војник наш и никакво питање, само каже «мама, ајде кући, ми ћемо доћи кући и онда ћемо се окупати и пресвући».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињали сте овог Радојчић Илију за којег кажете да је умро, а да ли знате његовог сина Милана Радојчића?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па мислим, знам, сећам се дечка, како не. Мислим Илија је био, Илију сам онај пут видела у униформи са пушком у опћини да се шетао, јер су они имали, било је њих доста, мислим да ли су они то на смену нешто радили јер ја пуно нисам тамо ходала ни по опћини, ни по задруги, ни по, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Ваш девер Павлић Томислав, ишао неком тамо да се обрати везано за пуштање Ваших синова.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Није он никуд ишао јер није смео никуд ни макнути, јел Вам кажем пекао је крух и онда ми је рекао да је, можда је још којег од наших Ловашчана питао, мислим да се сећам само за Грковић да је рекао да их пуну, као шта имају с њима, нек их пуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Грковића питао везано за Ваше синове, је ли? Добро.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Па не знам, да, да Грковића је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону ја Вас молим још једном, јер ми не чујемо.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да, да, кажем Грковића је питао мој девер за њих ето да се пуну, а у ствари ето били су оптужени да су пуцали и пуни оружја и као оно нешто сам чула и с торња да су пуцали, торањ запалили, цркву запалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је то оптужио да су пуцали са торња и то?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Не знам Вам казати ко је. То сам тако чула информације, а мени нико није рекао у лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где су пронађена тела Ваших синова?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: У гаражи једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у којој је то гаражи?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то гаража?

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Од Иве Мађаревића, њих четворица, ваљда ја мислим њих четворица да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Павлић, захваљујем Вам се што сте се одазвали на овај начин да сведочите.

Сведок-оштећена РУЖИЦА ПАВЛИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Следећи сведок је Ана Хирјовати. Само мало, ко ће Вас мењати?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је претрес напустила адвокат Гордана Живановић коју ће у даљем току поступка мењати адвокат Слободан Живковић.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА АНА ХИРЈОВАТИ

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Ана. Да ли ме чујете?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Чујемо се, чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Драгутина, по занимању сте дипломирани правник, а рођени у Ловасу?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само које године сте рођени?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: 15.07.1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи суду да ли сте у неком сродству или у некој завади са њима – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николаидис?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Нити сам у сродству, нити сам у завади с никим од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давања лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Нећу прешутјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве,
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових лица која сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду шта је Вама познато у вези ових дешавања, ко је од Ваших страдао при овим дешавањима и све почев од непосредно пре напада, на дан напада и у овом периоду десетом и једанаестом месецу, а пред судом у Београду ми имамо две Ваше изјаве, једна је коју сте дали 17.03.1991. године пред Окружним судом у Осијеку и друга изјава је коју сте дали 20.11.2003. године на главном претресу пред Жупанијским судом у Вуковару. Да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да остајем при сваком исказу које сте Ви навели и које сам раније дала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричаћете укратко у вези ових дешавања где сте Ви били, ко је Ваш страдао, под којим околностима и ја бих само замолила у суду у Вуковару да сведоку-оштећеној неко приближи микрофон, јер је далеко од уста и сведок мора да се, или Ви примакните ближе устима?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Могу ја тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Дана 10.10.1991. године ЈНА са паравојним формацијама четничким и ловаским Србима који су предводили напад и агресију на село Ловас где сам ја тада била

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

убијен је мој отац Драгутин Пејић и мој шогор, од сестре муж Мијо Божић. Ова агресија започела је ујутро између 7 и 8 сати авионским нападом бомбардирањем села што нас је јако уплашило, подигло из постеља, након тога је уследило гранатирање села, ми смо укућани који смо били тада, ја и моје троје деце у доби од 2 до 5 година, сестриних двоје деце у доби од 3 до 7 година, мој отац Пејић Драгутин, мој шогор Мијо Божић, бака Амалија Мачковић од 80 година. Тада смо кренули у склоништа, односно у подрум како би се заштитили од тих силних гранатирања и бомбардирања. Прије него што смо отишли у подрум након авионских напада и гранатирања видјели смо да улази пјешадија предвођена паравојним формацијама и ловаским Србима. Почели су нам пуцати по кућама кроз прозоре, ми смо умало измакли тим хицима, јер су хици пробили прозоре соба, где смо спавали, забијали су се изнад постеља у којима смо спавали ја и моја дјеца и сестрина дјеца и та бака и тада смо, наравно предстрашени од свега, отишли у подрум и заштитили се. Мој отац Драгутин је остао у кухињи, он је схватио шта се догађа и одбио је отићи с нама у склониште, док је шогор Мијо отишао са својом дјецом и супругом и са мном и с мојом дјецом и баком, где смо сви сели у подрум претрашени и препустили се судбини. Одједном смо чули рафале у кући, у ходнику куће, изрешетали су нам ходник, просторије, пуцали су по собама, по целом ходнику, били су то резервисти српски са окаченим бјелим тракама на раменима, а чуо се продоран глас "мушкарци излазите ван". Истог тренутка мој отац је изашао из кухиње, шогор Мијо Божић је изашао из подрума и њима су се предали. Ја и сестра и петоро дјеце излетели смо буквално из подрума за њима, питали смо "куда их водите, зашто их водите, нису ни за шта криви, пустите их", вукли смо их назад ти непознати војници у шареним одорама, са тим бјелим пантљикама на раменима и шареним береткама, у ходнику куће су нас шутали, бацали и псовали нам Туђмана, мајку, да ће нас поубијати ако изађемо на улицу за њима и у том су тату и шогора извели ван с пушкама упереним у леђа, ударајући их кундацима где су стигли по тјелу и тјерали су их вани из куће. Сестра је и даље трчала за њима ван. Ја сам се зауставила на излазним вратима куће јер је петоро дјеце урликало од страха и плакало. Бака је запомагала у подруму непокретна, сестру су бацали по поду, она од изнемоглости више није могла устати, ја сам дошла, подигла је, вратила је према подруму и кад је она некако се

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

спустила доље ја сам отишла пузајући до прозора да видим кога има вани. Наша кућа је на једном раскрижју огромном где се имао добар преглед збивања што се вани догађало и ко је све тамо био. Видјела сам Милорада Радојчића, званог "Бајицу", Милана Воркапића, званог "Тарандум", они су преузели од тих непознатих резервиста мога оца и мога шогора. Са упереним пушкама у леђа су их тјерали пут, то је улица која се зове, онда се звала Млинска, том улицом и на удаљености можда од 200 метара чула се рафална паљба. Ја сам тада претпоставила да су они убијени. Тај дан напада је био четвртак 10.10. Након њиховог одвођења ја и сестра смо ишли тражити где су, тражили смо их по улицама, по баштама околним, јер ја чујући те рафале убрзо након њиховог одвођења у пратњи ових особа које сам навела претпоставила сам да су их стрељали. Ми смо ишли, тражили смо их, међутим, даље су нам запречили пут и нису нам дозволили ти непознати војници да идемо даље трагати, рекли су да ћемо бити о свему обавештени. Други дан, пошто први дан нисмо добили никакве вјести где су они, где се налазе, други дан смо опет покушали трагати за њима и то само у времену од 10 до 12 сати, јер је то био полицијски сат, значи могли смо се кретати само 2 сата. Више од тога нисмо смели изаћи на улицу нити у двориште, нити у ходник куће, него искључиво у затвореном простору. Пошто ни други дан нисмо добили вјести где се налазе наши најмилији ја сам назвала тај командантни уред у селу и добила сам Ђуру Продановића, који се јавио, ја сам га питала "Ђуро, реци ми где је мој отац Драгутин и мој шогор Мијо Божић". Он ми је рекао "мој командант Љубан Деветак рекао ми је да Вам пренесем да су они убијени". Ја сам била у шоку, почела сам плакати и рекла сам "зашто сте их убили и зашто само зато што су Хрвати, они су невини, ником ништа нису учинили". То ми је рекао и спустио слушалицу. Други дан негдје у преподневним сатима дошао је Милан Рендулић, звани "Бува", дошао је у нашу кућу и приопћио нам да га је послао Љубан Деветак да нам приопћи да је наш отац и сестрин муж, односно мој шогор да су ликвидирани, убијени. Ја сам тога дана када су они, а нисмо знали да су убијени, видјела сам багер да је ишао, да је прошао поред наше куће, али нисам наслућивала да се догодило то најгоре и да је управо тај багер ишао копати јаму на гробље мјесно где су они побацани као животиње.

Надаље, ми смо морали бити, ја и сестра, петоро дјеце, као што сам рекла и та бака од 80 и нешто година, 10 дана смо спавали

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

у подруму, у хладном, то је била јесен 10.10. спавали смо у хладном подруму с петоро те мале дјеце и немоћном баком. Нисмо имали више ни хране довољно, свјетла нисмо смели палити него ову обичну лампу на петролеј, а већ смо били на измаку снага да би трећи дан дошао нам у кућу у преподневним сатима Милорад Радојчић, звани "Бајица", са још неким непознатим војником и рекао да изађемо из подрума, зашто смо ми уопће у подруму, кога се ми то бојимо, да они Срби који су били настањени у другом дјелу села нормално живе, да се њихова дјеца играју на улици, да живе без страха, да имају све што им је потребно, па му није јасно зашто се ми тако понашамо. Ми смо биле уплашене након свега што се догодило, јер смо претпоставиле да смо се на било какав начин супротставиле, тко зна каква би наша била судбина и судбина те дјеце. Тај исти Милорад Радојчић "Бајица", тражио је од мене и сестре и терао нас да идемо хранити животиње у суседству, краве, свиње од тих људи који су отишли, а на шта смо ми одговориле да ми то не можемо, да не можемо дјецу, јер дјеца су плакала за нама, да ми то не можемо направити и да има људи који, мушкараца који би то могли. Након тога рекао је да ће размислити, да ће нас још обавјестити што ћемо морати чинити.

Надаље, када су отјерали оца и шогора и кад сам видела кроз прозор тко их прати пушкама упртим у леђа, видјела сам тамо још овога Милана Радојчића, видјела сам Крњајић Жељка, видјела сам Тепавце Предрага и још једног Тепавца, рођака његовог, сад не знам како се зове, сви су они били тамо са ЈНА, са четницима, паравојним тим формацијама, сви су били на том великом раскржју и ми нисмо смјели уопће изаћи ван, нити питати некога што се догодило са нашим најмилијима.

Надаље, на нас су вршени страшни вербални и психолошки притисци на начин да ноћу када смо спавали у подруму 10 дана нисмо смели закључавати кућу, врата, нити капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, изгубила се слика.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Морали смо оставити све отворено, они су ноћу застрашивали пуцајући по кући, по собама, по дворишту, изнад подрума где смо ми спавали, односно проводили дане и ноћи, што нас је јако оптеретило и психолошки и страшно измучило. Сваки дан су вршили демонстрацију силе, вожња тенковима око села да се тресло небо и земља. То су све биле врсте психолошких притисака и злостављања.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Надаље, свакодневно су нам ујутро долазили непознати ти војници у шареним одорама и упозоравали мене и сестру да је нетко сваке ноћи са тавана из наше куће пуцао и да морамо рећи или ће поубијати и нас и дјецу и све који смо преостали још у тој кући. Ми смо енергично то одбијали, јер заиста никога није било у кући, биле смо ми жене и та малодобна дјеца, али наравно све су то биле провокације и намјерно злостављање.

Што се тиче даљњег злостављања људи у селу, у мом суседству, видјели смо да су доводили људе у гаражу Боже Латаса, сусједа, довели су Ђурицу Кризманића, довели су Панђо Франђу, довели су још једног човјека из Товарника, не знам му име и још једног човјека из села, сад не могу запамтити како се презивао и тамо су их дотјерали и након тога смо чули рафале у гаражи, што значи да су их тамо ликвидирали и тамо су та тјела пронађена.

Ево још могу нагласити да су и обитељи ових окривљеника биле укључене у то злостављање и да су сви били обучени у одоре ЈНА и да су сви мучили и злостављали и малтретирали наше мјештане. Пошто је био полицијски сат од 10 до 12 сати једнога дана, сад не сећам се датума, по селу је ишао човјек који је ударао у бубањ и читао проглас да сви мушкарци од 15 до 80 година се требају јавити у задругу, ради тамо некаквих радова. Међутим, касније сам чула ја и сестра да је то у бити био скуп ради тјерања тих људи на минско поље.

Надаље си нам војници ЈНА и паравојне формације долазили претити да дјеца не смеју се играти, не смеју викати, не смеју трчати нити по ходнику, нити по дворишту, да морамо строго пазити, иначе ће нас поубијати опет све. Тешко је то било објаснити дјечи у доби од 2 до 7 година како се требају понашати, тако да смо свакодневно били под великим страхом, великим притиском, живјели смо од данас до сутра незнајући да ли ће нас неко доћи поубијати ноћу или дању, био је страشان терор, страшно злостављање, страшно застрашивање и једноставно ево то је оставило и велике последице на наше здравље и психу.

Ево ја бих имала толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро госпођо Ана, сад ће тужилац да Вам поставља питања, прво он, пошто Вас је он предложио па остале странке у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас питао, кад сте Ви дошли у Ловас?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Ја сам дошла у Ловас 08.10.1991. године, дошла сам из Михушеваца од свекра и свекрве, јер је тамо исто била ситуација јако тешко, исто гранатирање, бомбардирање, претње убојствима од стране ондашњих Срба из тога мјеста, тако да сам покушала наћи спас код мојих родитеља и сестре у Ловасу. Тамо сам дошла с мојих троје дјеце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, схватио сам да нисте неко време живели у Ловасу, али да сте живели даље?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не, нисам живјела цело време. Ја сам иначе из Вуковара, живјела сам у Вуковару до 1991. године, онда сам почетком ратних збивања отишла код свекра и свекрве у Михушевце са троје дјеце мале и онда сам из Михушеваца покушала ето наћи некакав спас у Ловасу, мислећи да је тамо мирније и да се неће догодити то што се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, јесте ли познавали оптуженог Љубана Деветака од раније?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милана Девчића?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. За Милана Радојчића и Жељка Крњајића схватио сам да сте њих видели на оној раскрсници. Да ли сте Љубана Деветака и Милана Девчића за време Вашег боравка у Ловасу виђали?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не, јер ми смо имали забрану кретања, кажем био је полицијски ста, могли смо се кретати само од 10 до 12 сати изван куће по селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали сазнања о томе како је та нова власт успостављена, ко је вршио ту власт? Поменули сте Ђуру Продановића, а од ових оптужених?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, Ђуро Продановић и Мило Радојчић рекли су да је главни и одговорни командант за све у селу Љубан Деветак. Ево од њих сам то сазнала, а касније сам то сазнала и од других људи у селу који су били злостављани, малтретирани, мучени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли знате да ли су неку функцију имали ови остали – Милан Девчић, Милан Радојчић и Жељко Крњајић?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па претпостављам да су имали високе функције у том организационом устроју командант села чим су имали такве овласти да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али немате конкретна сазнања?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Ја имам конкретна, само тренутак, имам конкретна сазнања на тај начин што је Милорад Радојчић кад је дошао у кућу и Ђуро Продановић су рекли да им је све то наредио њихов командант Љубан Деветак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте морали да, да су вас терали да храните животиње. Ко вам је то саопштио да то треба да се ради и чија је то наредба?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Милорад Радојчић, звани "Бајица" и још један младић, млад човек у одори ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли говорили чије је то наређење, ко је то одредио?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, рекао је да је то исто наредио и организирао овај њихов командант Љубан Деветак, који је главни за све у селу што се догађа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесте ли морали да носите нека обележја и на кућу да истакнете нешто?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, то сам заборавила изнети. Да, исто тако ишло је добовање по селу, како се то каже, да смо ми Хрвати, усташе односно, је ли, да морамо бити обележени на начин да носимо бјеле траке на руци, око рукава и да морамо на капију извесити беле плахте како би они знали које су то усташке куће и како би могли праводобно интервенирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми је ли тај добошар је ли говорио чије је наређење то, ко је то наредио?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, говорио је да је то наређење команде мјеста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете за овај случај сте поменули исто да је добошар објавио да треба мушкарци да се окупе у задрузи, па сте после чули да су ти одведени на минско поље. Шта је тад тај добошар саопштио, да ли је рекао ко је наредио да се мушкарци окупе, ако се сећате?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Рекао је да је то проглас команде села и команданта који руководи свим тим операцијама у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли име рекао?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па не сјећам се сада, можда је и рекао али не сјећам се више сад тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко Ваш настрадао осим оца и шогора за време тих?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, из моје ближе обитељи није нитко настрадао осим њих, али су ето настрадали многи моји сусједи, пријатељи, знанци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте овај случај кад сте видели из Ваше куће да у гаражу код Латаса доводе неке људе или доводе тог Латаса, сад нисам запамтио тачно шта сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Латаса него неке људе и поменула је именом и презименом Ђурица Кризманић и Фрањо Панђо.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, за овог трећег човека не знам презиме, исто је из Ловаса, знала сам га, познавала сам човјека из виђења, али нисам успјела запамтити презиме и био је један непознати човјек за којег сам касније чула да је из Товарника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми ко је њих ту довео?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Овако, пошто је био полицијски час, нисмо смели изаћи на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат госпођо.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: него сам ја проматрала чувши буку, псовање и злостављање, ја сам то проматрала из ходника куће и нисам могла препознати особе које су их тјерале, било је пуно њих, тако да нисам могла их идентифицирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када сте Ви напустили Ловас ако сте га напуштали?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, ја сам Ловас напустила негдје око 25, 26.10, тако отприлике, а свекар је дошао по мене чувши каква се трагедија догодила у Ловасу и дошао је по мене и мојих троје дјеце у доби од 2 до 4 године и вратио ме у село Миклошевце, гдје опет се тортура наставила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли морали да извадите неку пропусницу или да добијете неку дозволу?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, да, свекар је чим се појавио у селу морао отићи у тај командни штаб не знам већ како се то звало њихово јел, и без те пропуснице он никако није могао доћи у нашу кућу по мене, тек кад је то добио онда је могао доћи у кућу, задржати се врло кратко вријеме, нас узети и вратити.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви морали да имате пропусницу да одете?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Свекар је добио пропусницу за мене, он је извадио за мене и за дјecu.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате од кога је то добио?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па каже добио је од тих главних у тој команди мјеста, тамо је човјек из Миклошеваца, он познаје пуно људи у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Браниоци?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Хирјовати, Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вам неколико питања само поставила с обзиром да сте 8.10.91.године, дошли у Ловас, да ли сте тада приметили да је, или сте чули од некога да је Ловас био већ гађан, гранатиран пре значи овог догађаја који Ви описујете 10.10.?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да чула сам, кад сам дошла у Ловас ту је живјела моја сестра, њен муж, двоје дјеце и мој тата. И они су ми причали да је Ловас био овај, више пута прије тог дана када сам дошла бомбардиран, да је срушен торањ цркве, да су гађани некакви витални објекти у Ловасу као што је зграда економије, а да је то чињено у више наврата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте знали исто када сте дошли 8.10. да постоји нека организована стража у селу, да су се мештани да кажем самоорганизовали по пунктовима, по ободима села?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: А не могу Вам то рећи, о томе немам сазнања јер кажем ја нисам стално живјела у Ловасу, ја сам стјецајем тих несретних околности доспјела тамо. Иначе, јесам родом из Ловаса, рођена, одрасла али овај нисам живјела стално у Ловасу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам. Говорили сте о терору неком сталном, те о кретању тенкова кроз село и тако даље. Да ли можете да определите колико је после тог 10.10. било униформисаних лица, значи све војске, пошто Ви правите разлику на ЈНА и на паравојску, уопште значи у селу колико је било нових лица за Вас ако можете да процените, колико је било војске све укупно?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Бројчано не могу, али било је безброј како ја могу то сад описати Вама сликовито, било је безброј

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

војника у одорама ЈНА, било је четника, паравојних тих формација, било је ловашких Срба, а село, тај део села где ја станујем и где сам имала увида, како да опишем, било је јако пуно тих војника и овај све је било попуњено, све улице. Видјела сам четнике са кокардама на главама, са реденицима метака, брадуринама.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли било контролних пунктова на излазу из села ако сте видели можда?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не знам за контролне пунктове, али сам видјела да је маса тих војника ЈНА и четника кренула 12.10. према Мохову пољским путевима. Оклопна возила ЈНА, тенкови, пешадија, кренула је масовно према Мохову претпостављам даље према Илоку.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми, с обзиром да сте данас говорили да ови војници који су дошли код Вас у двориште и у кућу, имали су неке беле траке на раменима па сте онда говорили да сте Ви касније имали ту обавезу да носите неке беле траке. Да ли можете да овај објасните која је разлика била, јел су те Ваше траке биле на неки начин другачије у односу на траке које је та војска имала или по начину било ком која је разлика била? Или није било разлике између трака које сте Ви носили и та војска које је носила?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па не знам каква је била разлика ако је бјела боја, онда је бјела боја, ја знам да смо ја и сестре носиле те траке око рукава и да су нам рекли ако не носимо да ће нас убити. Што се тиче бјелих плаhti, оне су морале бити бјеле и биле су бјеле и биле су пребачене цјело време преко капије.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А је ли та бела трака онда ако сте тако објашњење добили, значила неку сигурност за Вас?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: За нас то није била сигурност јер су те формације са бјелим тракама били српски драговољци, четници који су дошли нама у кућу, пуцали по кући и извели с пушкама у леђа, моје најмилије.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јесте ли видели можда војнике ЈНА у униформама да су имали беле траке? Та бела обележја на реверу или на џепу?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не сјећам се то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не сећате се? Добро. Мени је нејасно остало с обзиром да имамо Ваш исказ из 93.године, где на страни 2 кажете од окривљених Деветак Љубана углавном не знам, већ сам само чула за њега. А данас сте на питање тужиоца пардон, рекли да

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Љубана Деветака знате. Па ето, ја молим да појасните само да ли га познајете и кад сте га упознали?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Знам га, знам га, јер сам ја одрасла у селу и била сам у селу до своје 28 године јел, тад сам се удала и отишла живјети у Вуковар, тако да нормално знам Деветака као сумјештанина и као генерацију мојих старијих сестара, најстарије сестре односно свакако да га познајем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Познајете ко је али ако сам разумела, нисте имали контакта са њим пре свих ових догађања?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па нисам имала непосредни контакт.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам мислила.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Нисам имала.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја бих Вас сад само питала такође на неке разлике у Вашим казивањима данас и раније, пре тога да ли је сестра са којом сте остали Љубица Божић или Маријана Шафарик? С којом се од њих две наставили да живите?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Љубица Божић чијег су мужа четници убили кад и мог оца исто, исти дан, исти трен. Пуцали су им у главу с леђа и нађени су 200 метара у једној башти недалеко од наше куће.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас сте опет указујем на Ваша ранија сведочења, где нигде не говорите о Љубану Деветаку као команданту, опростите само тренутак, данас кажете да Вам је Ђуро Продановић након што сте га питали где је Драгутин и Мијо, он је рекао да је његов командант Љубан Деветак рекао да Вам пренесе да су они убијени. Па онда кажете «Рендулић ми је рекао да га је послао Љубан Деветак да нам каже да су мој отац и шогор убијени». Просто је моје питање овај, зашто инсистирање на команданту Љубану Деветаку с обзиром да сте два исказа дали у првом га спомињете у смислу да сте чули за њега и кажете он је сигурно био један од најактуелнијих, за Ђуру Продановића пардон, уз Деветака при убијању становника. Значи, не кажете ни да је командант. 2003. такође не кажете да је командант, Ваша сестра Љубица Божић је овде била такође саслушана, она исто каже да никакав сукоб са њим пре тога није имала, да је чула да је он главни, такође не говори о њему као команданту, пошто је за одбрану битно јако, будући да сте сведок који говори о својим сазнањима, молим Вас да ми објасните откуд сад све по наредби Љубана Деветака и он

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

командант свима и то исто понављате и после да Вам то исто објашњава и Бајица што никада нисте до сада говорили.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Ја ћу још одговорит на ово питање бранитељу окривљеника и више не желим одговарати на питања бранитеља окривљеника. Ово што сам изнела у своме сад исказу да је дошао, овај да ми је Ђуро Продановић рекао да му је командант села Љубан Деветак рекао да ми каже да су мој отац и шогор ликвидирани и убијени, стрељани. То је точно и то ми је речено тако. Други дан након њиховог ликвидирања као што сам рекла, дошао је Милан Рендулић «Бува» исто наводећи да га је послао командант Љубан Деветак да нам приопћи да су наши убијени. И више не желим одговарати на питања одбране окривљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Хирјовати, Ви сте пред судом, треба да одговарате на питања бранилаца. Питање је само било од стране браниоца оптужених зашто раније нисте Љубана Деветака у својим ранијим исказима оловљавали и називали га командантом. Кратко.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па ето можда нисам из незнања неког, ја се не разумем у те војне ствари јел, сад сам га ево тако назвала као главно и одговорног за сва злодјела и убијања, те масовне ликвидације 80 и нешто цивила у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих још једно ако сведокиња хоће, не сумња ја да је она то чула од Ђуре Продановића, извините ја нисам мислила на било који начин нити да Вас увредим, или да Вас овај изнервирам или шта је већ по среди, само је просто за одбрану битно ако хоћете, ја бих имала још једно питање кратко да одговорите, неvezано је за овај за смрт на жалост Ваше породице, vezано је за Мартина Шафарика. Ако желите да одговорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, питајте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па питала бих само сведокињу да ли јој је познато да је Мартин Шафарик био 17-ог у дворишту задруге по том позиву добошара и зашто није 18-ог био са осталим ето мештанима, ако јој је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш овај други зет Мартин био онога дана када су скупљани људи ради одвођења тамо на.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не знам ништа о томе, не могу Вам рећи, јер као што сам рекла имали смо забрану кретања, нисмо смјели никуд из куће, осим тога, имали смо петоро мале деце коју

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

нисмо могли остављати и ићи по селу гледати што се збива. Нисам могла отићи тада ни до сестре ни до шогора.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо. Ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Добар дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу кратко заиста да Вас не бих мучио с обзиром на Вашу ту трагичну ситуацију коју је доживела Ваша породица и на Ваше губитке, али морам и ја нешто попут колегинице. Нисте раније спомињали да сте ту за време док се догађало одвођење Вашег оца и Вашег рођака виђали Милана Радојчића, сад сте набројали чак и Крњајића и све остале. Одакле сте Ви то госпођо гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја морам да Вам упутим примедбу. Јесте на овом записнику о главном претресу суд у Вуковару, помињала је сведок цитирам «око наше куће на раскрижју, у време одвођења мог оца и шогора, између осталих видела сам оптуженог Слободана Зорају, оптуженог Милана Радојчића, оптуженог Обрада Тепавца и друге које нисам упамтила».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извињавам се, у сваком случају, овде се. Одакле сте Ви то госпођо гледали и одакле сте Ви њих видели?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Видјела сам их са врата куће јер нису ми дали ван, али пошто су врата била отворена пошто су извели мог оца и шогора, остала су отворена врата, ја сам провирила ван и колико су ми дозволили, видјела сам их. Али сам онда још отпузала до прозора собе која је била при улици највише и где сам могла имати поглед куда их воде овај са упереним пушкама и видјела сам овај, да их тјерају значи с пушкама упереним у леђа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко их тера госпођо?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Милан Радојчић и Милан Воркапић «Трнда».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел то Бајица?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Претпостављам да су их они и убили јер сам тада чула рафале на удаљености од једно 200 метара.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми како је био Милан Радојчић обучен? Јел имао униформу или цивилно?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Милорад Радојчић је имао војну униформу.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас не питам за Милорада, можда ми овде имамо заблуду о личностима. Ја Вас питам за Милана Радојчића. Познајете ли Милана Радојчића?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Имао је војничку униформу. Познајем га, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одакле га познајете?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па ми смо сви одрастали у селу у младости скупа јел, виђали смо се на журкама, плесовима, чак смо оно скупа смо као млади излазили у село јел, сви се ми знамо. Није Ловас велико село да се не можемо сви познавати међусобно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми госпођо, где је био Ваш супруг у време ових догађаја свих? Је ли овај.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: А зар је то битно? Зар је то битно за моје сведочење?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тог дана у Ловасу Ваш супруг?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је био? Могу ли да знам где је био?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Мој супруг је био у општој болници Вуковар, ево кад Вас баш занима, онда ћу Вам и одговорити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је радио у општој болници?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Био је општој болници Вуковар, радио је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта је радио извините молим Вас.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Где је иначе био запослен.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, шта је он по.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: И више о мом супругу не желим давати никакве исказе јер то није предмет овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро госпођо, реците ми молим Вас, Ви сте рекли данас да сте Ви не знам Ваши ту блиски имали последице здравствене и тако даље. Јесте ли Ви лично неку здравствену последицу данас имате од тог догађаја читавог?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, имам ево проблема са штитном жлездом, вјеројатно некакви тумори су констатирани и утврђени, имам проблема са срцем, са крвним тлаком.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Онда Вас ја даље заиста не бих више мучио. Хвала Вам на Вашем сведочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца нема више нико? Од оптужених?

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени Љубан Деветак. Добар дан. Молио бих сведокињу да ми каже да ли је икада са Љубицом разговарала о догађајима након њезиног одласка из Ловаса? Са сестром Љубицом Вашом.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Ја не желим одговарати на питања окривљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, одговараћете преко суда. Да ли сте са Вашом сестром Љубицом разговарали после свих ових дешавања? О чему да ли је разговарала?

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Љубица рекла да концем 11-ог мјесеца је дошла код мене да се пожали да лоше стоји са храном и тај дан сам ја клао свиње и скинуо са рена полутку и ставио у ауто и одвезао њу кући и ту полутку свинчета. Било ме је блам Љубицу да то питам кад је била сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била Вам је Љубица овде и Ви сад питате њену сестру да ли је причала о полутки и свинчету. Идемо даље господине Деветак.

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Повлачим питање. Имам само примедбу на ово излагање госпође овај сведока, прочитао би шта је изјавила код истражног судије у Осијеку 17. ожујка 93.године. Други пасус, трећи пасус на страници 2. Четири дана након тога, наш мјештанин Рендулић Милан дошао је рећи да мој отац и сестрин муж леже убијени у недовршеној кући Јовановић Јосе који се налазио на раду у Немачкој. Следећи пасус «ја сам телефоном звала мјесни уред и јавио се Ђуро Продановић којег иначе не познам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познам пише.

Оптужени ЛЉУБАН ДЕВЕТАК: Којег иначе познам, извињавам се, рекао ми је да су отац и сестрин муж на списку мртвих, али да не смем ићи по њих, нису ми дозвољавали да одемо по лешеве. После сам видела празан трактор са приколицом који се враћа са гробља и багера који је отишао на гробље и тако даље, и тако даље да не читам. Па ми је примедба овај у вези са тим да се сведокиња очито сећа након 17 година више него 93.године, више него након две године од тих немилих догађаја, па је мало чудно и мислим да је тендециозно. Посебна је примедба да је сведокиња довољно

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

образована да зна шта значе овај таква сведочења и сматрам да то чини намерно, јер није могуће да се није могла сетити да је Ђуро рекао да сам ја наредио да је обавести и не знам шта све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Била је та примедба од стране Вашег браниоца и сведок се изјаснила. Има ли још од оптужених? Изволите.

Опт.МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим. Поштована председнице, ја немам питања за овога сведока. Имам само примедбу. 10. октобра нисам био у том делу места за који говори сведокиња да ме видела, био сам у групи која је деловала на правцу, односно у улици Лоле Рибара и Краља Томислава, тако да није истина ово што је сведокиња изјавила да ме видела, односно није ме могла видети испред своје куће и на том раскршћу пошто нисам био тај дан у том делу села уопште. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Ана чули сте примедбу оптуженог Милан Радојчића да га нисте могли видети на том раскршћу. Да ли Ви остајете при својим наводима да сте га видели?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Остајем при своме, навод је лажан и неистинит, остајем при своме и оно што сам рекла стојим и даље иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Од оптужених има ли још неко питања? Изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан. Питао би прво госпођу сведока дал ме позна?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не познам Вас сад, прошло је 20 година, више не препознајем ни моје пријатеље које нисам видјела 20 година а камоли овај Вас.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па прошло је свима 20 година и Вама и нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема коментара. Рекла је да Вас не познаје. Представите се и идемо даље.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја сам оптужени Жељко Крњајић. Имам само исто примедбу као господин Радојчић, нисам био тамо у тој улици и у претходне две изјаве сведокиња ме није споменула, њезина сестра Љубица давала је исказ исто ме није споменула, како је видла та жена авионе, тако је видла и мене. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ове примедбе госпођо Ана, реците ми Жељко Крњајић оптужени каже да га раније нисте спомињали да је он био на том раскршћу и да га нисте могли видети ту.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Могла сам га видјет кад је био, био је а раније га можда нисам спомињала овај, чујте, то су била свједочења под врло великим стресом и кажем лошим здравственим стањем, можда нисам ево навела тад у тим некаквим почетним исказима, али тврдим да сам га видјела и да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите од оптужених?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Сви су били обучени у војну униформу, сви су били тамо са југо војском и четницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Рећи ћете ми. Од оптужених нема више нико питања? Нема. Реците ми то раскршће за које причате да је било, чега је то раскршће? Из ових података овде Ваша улица је Силвија Страхимира Крањчевића. Да ли је тако?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, да, да. То Вам је наша кућа је прва кућа на том раскрижју, а раскрижје значи да раскрижје укључује четири улице унакрижно јел зато се и зове раскрижје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, мене занима пошто суд овде има мапу Ловаса, да ли је то раскрсница са улицом Млинском или доле са Стјепана Радића улицом?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: И Млинском и колико се сјећам Стјепана Радича и улицом према Мохову, не знам сад како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Занима ме ово где сте видели Милана Радојчића кога сте и раније спомињали, сад спомињете и Жељка Крњајића, да ли је то раскрсница улице Силвија Страхимира Крањчевића са улицом Млинском или јужни део са улицом Стјепана Радића?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па то раскрижје је како да кажем, усред раскрижја свих тих улица, како да Вам објасним јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви рођени.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Те улице су повезане са тим раскрижјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви рођени у Ловасу?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је улица Стјепана Радића, а где улица Млинска?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ме занима, ово су те раскрснице су потпуно значи супротне. Ако је раскрсница Млинске и Стјепана Радића, то је северна страна, а доле јужна страна раскрсница, ако је раскрсница Млинске и Силвија Страхимира Крањчевића, то је

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

северна страна, а јужна страна је раскрсница Крањчевића и Стјепана Радића, па ме занима где.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Не знам, не знам како се зову све те улице, рекла сам у принципу како се зову, а ради се о том раскрижју где се налази моја кућа на ћошку улице Силвија Страхимира Крањчевића, онда је била дуга јел. Значи, то раскрижје се налази у средини свих тих улица које сте Ви сад набројали јел. Раскрижје испред моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми да ли је Вама рођак неки Стјепан Пејић?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, даљни рођак ми је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања шта се њему десило тог дана кад је био напад? Да ли је и он страдао, на који начин је страдао?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, имам сазнања 10.10. овај, у неким послеподневним сатима, дошла је његова кћерка плачући Марија девојачко Пејић, дошла је плачући и рекла је да су паравојне формације убиле и њенога оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они живели у истој овој улици где су и Ваши родитељи?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Да, да, живели су у тадашњој Дугој улици а после је то променило назив у Силвија Страхимира Крањчевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да сте видели нека лица како спроводе људе у гаражу Боже Латас. Реците ми да ли сте неког међу тим лицима препознали или су то били неки непознати људи?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: То су били непознати људи, нисам никога препознала ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте ове беле траке и беле крпе на кућама. Да ли су српске куће имале беле крпе и да ли су Срби носили беле траке?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па видите овако, у том дијелу где ја станујем, није било српских кућа нити становника, они су становали у другом делу села, испричавам се, а пошто ми нисмо могли се кретати, имали смо забрану кретања, ја нисам нити могла доћи до сазнања да ли су они имали те бјеле траке и бјеле плахте преко куће јел. Али у овом дјелу гдје смо ми живјели Хрвати који нисмо отишли јел, ми смо сви имали, свака хрватска кућа је то имала и овај људи хрватске националности јел које смо успјели

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

видјети приликом та два сата боравка на улици кад смо требали изаћ, да чујемо добошара, онда смо видјели овај да особе хрватске националности носе та обиљежја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом Вашем ранијем исказу пред судом у Вуковару сте рекли да капије и врата нисмо смели закључавати. Ко Вам је то наредио и шта је о значило?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: То је, то је исто, то су нам рекли ти непознати резервисти и војници који су долазили у кућу и који су нам претили застрашивањем, да не смемо овај, да дјеца не смеју трчати, викати, да морамо бити у соби и да морамо бити тихи и да овај скривамо неке усташе на тавану који пуцају ноћу на њих и да ће ако не кажемо ко је то на тавану, кога скривамо, да ће нас побити и дјецу и нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Пуномоћник оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић, пуномоћник оштећених. Да ли сведок може само да нам мало ближе опише ту ситуацију када сте на раскрсници овај међу српским војницима видели оптужене Милана Радојчића и Жељка Крњајића. Рекли сте да су били у униформама. Да ли су имали оружје? Евентуално да ли су нешто говорили и тако?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Па видјела сам да су разговарали са тим ЈНА и четницима и да тако, разговарали су, нисам чула, нисам могла чути о чему разговарају али су имали одоре зелене ЈНА, имали су пушке на раменима и ето.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А да ли је тог дана значи на дан напада, кад су одведени Ваши отац и зет, је ли можда касније вршен претрес Ваше куће?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Није вршен претрес, него као што сам рекла, док смо ми десет дана живјели у подруму, Српска дјеца и особе српске националности у другом делу села слободно и безбрижно, ми смо уз петриол лампу и у хладном подруму спавали, док су нам четници по кући пуцали, по ходницима и у собе, мислећи да се нетко скрива као што су нам и рекли да скривамо Усташе у собама или на тавану, јел, негдје у кући и да морамо рећи тко је то иначе ћемо имати послиједице јел. Значи пуцали су по дворишту, по кући, изнад подрума гдје смо ми доле били с дјецом.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Дјеца су наравно плакала, били су престрашени, било је немогуће доказати дјетету од двје, до пет,

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

шест година да је то стање такво и да мора бит потпуна тишина и замрачење, јел.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте сазнали где су сахрањена тела Вашег оца и зета?

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Сазнали смо од моје сестре Маријане Шаферик из Ловаса, и шогора Мартина Шаферик који је њих покапао у тој јами.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршено сведочење. Госпођо Ана захваљујем се што сте се одазвали да сведочите.

Сведок-оштећена АНА ХИРЈОВАТИ: Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 11.25 часова и биће настављен у 11.45 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 11.51 часова.

Констатује се да у наставку претреса адв.Градимира Налића мења адв.Марија Ивановић.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ ВЛАДИМИР ШАЛАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:.. Добар дан господине Шалај, да ли ме чујете.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево најпре ћемо Вам узети личне податке па ћемо после да кренемо. Име Вашег оца Мијо, је ли тако?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању шта сте?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Пољопривредник, радник у пољопривреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваша адреса?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Дол два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловас Дол број 2. Година рођења и место рођења?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: 29.08.1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте где, у Ловасу или?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у некој завади. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Нисам с никим у родству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродан.

Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: И да ништа што ми није познато нећу прећутати.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила Хрватске националности, у месту Ловас у 10 и 11 месецу '91.године, ближи предмет оптужбе напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду у том периоду да ли сте били у селу и све од онога што је Вама познато као и то ко је Ваш страдао и на који начин. Изволите.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Од напада у селу био сам у селу, у време напада налазио сам се у кући код стрица Јакоба Шалаја, после тога други дан био сам распоређен на посао да радим у пекари, где сам радио и после минског поља једно петнаест дана, на минском пољу ми је страдао отац Шалај Мијо. После минског поља тих десет дана још сам радио у пекари и касније сам пребачен на посао у Задругу Ловас где сам радио на припреми сјетве и тако све остале послове што је било повезано са пољопривредом. Све до 24.12., на бадњак кад сам отишао из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то све?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Вас је тужилац предложио за сведока прво ће он да Вас испитује а после тога остали учесници. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Хоћете ми рећи како се десио тај напад, како сте Ви доживели, да ли је било прво гранатирање, или је прво?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Било је прво гранатирање у селу, по селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тих?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем колико је тих граната било, да ли се сећате отприлике?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И како се даље одвијао тај напад?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Напад се одвијао на село, али ја сам реко да сам био у кући од стрица а та кућа је ван села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био још са Вама у тој кући?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Милан Радмиловић, Бошњаковић Јосип и стриц Шалај Јакоб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се та кућа налази?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ван села, према Бечкој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли могли одатле да видите рецимо кад војска улази у село и шта се дешава?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте од сутрадан ишли да радите, а како је дошло до тога, ко Вас је ангажовао?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Дошо је Милан Рудић, он је доле у кућу дошао и рекао да морамо сви ић горе у задругу због посла, кад сам дошао горе, био сам одмах распоређен да идем у пекару радит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вас је распоредио?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не знам, тамо је био неки у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то био организован неки скуп где су Вам, да би Вам евентуално још, да ли сте таквом неком скупу присуствовали где би неко. Молим?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Било је одређен број људи горе који су били затворени у задрузи, у дворишту задруге који су привели, војска, кад је био напад дан прије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате који су то људи били, јесте ли их видели?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па виђао сам их, знам да је био Мата Батак, знам да је био овај Филић Берислав, и поједини с брда, тако да их баш и не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се та пекара налази где сте Ви радили?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: У Долу, улица Дол, од мене трећа кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је значи мало подаље од тог центра, тако сам разумео, од центра села?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли морали да се јављате, јесте ли долазили у центар, у задругу док сте обављали?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, док сам радио у пекари нисам се морао горе јављати, него сам морао ујутру ић одмах у пекару. Свако јутро у пекару до четири сата и онда кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел знате каква је та нова власт успостављена, ко је био, јесте ли имали?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Чуо сам да је главни био Љубан Деветак и да су били резервисти, е сад да ли су били резервисти или добровољци то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли за време то док сте били, јесте ли некад срели Љубана Деветака?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је био обучен тада, у цивилну или у војну униформу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Кад сам га срео био је у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесте ли познавали и виђали Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Познавао сам их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некога од њих видели за то време?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте видели?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Сву тројицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они били обучени?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: У униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли су они имали неку улогу у тој власти, у то време да ли сте знали шта они раде?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте ли били позвани на то окупљање дан уочи, оно кад су људи одведени па и Ваш отац кад је одведен на минско поље?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли и Ви били у тој групи људи?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: 17-ог смо сви били у задруги уведени, али навече је била изведена група од 17 људи, у којој сам био и ја, и били смо смештени у кући од, преко пута опћине, то је од овога, један Србин, сад се не могу сетит презимена, Милића, Мирко Милић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ту смо били до ујутра 18-ога, где нас је преко ноћи чувао један добровољац њихов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате који је?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па не знам име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: После тога је дошао од те војске, он је ваљда њима био заповедник и наредио је да сваку групу која је ди радила одведе, разведе, тако да сам био одмах ујутру одведен у пекару и тамо сам био до поподне кад сам сазнао да ми је отац погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је рекао да ту вашу групу, да се издвоји?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је то наредио да се та ваша група издвоји и да се одведе у ту кућу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели том приликом Љубана Деветака?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Срео сам га у опћини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког дана, јел тог кад је био?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: 17-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 17-ог.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: 17-ога смо били извојени из дворишта, онда смо били одведени у опћину, и тамо је он био и онда је наредио томе добровољцу да нас одведе преко у ту кућу од Мирка Милића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: И тамо смо дочекали зору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док вас још нису раздвојили, колико је ту људи било окупљено и да ли је неко њих малтретирао или неког од тих људи док сте Ви били ту?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Док смо ми били није нико малтретиран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је било тих?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Нисам приметио да су малтретирани само смо били уведени у двориште и поставите клупе да седнемо и онда је било наређено да сви који негде раде да се устану и изађу ван као радни вод. И онда смо били одведени у опћину.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сам схватио. Шта сте сазнали у вези са Вашим оцем, који је страдао, јел тако, на минском пољу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Сутра поподне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Сазнао сам од Антоловић Јосипа, јер он је возио крух из пекаре војсци за храну и кад је дошао по крух онда је рекао да се десило минско поље и све ко је погинуо и тако да сам од њега сазнао за оца да је погинуо на минском пољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А јесте ли чули ко је учествовао у томе сад што се десило на минском пољу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па чуо сам да су били ти драговољци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не знате никог?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Који су дошли у напад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ни за кога лично нисте чули по имену и презимену да је учествовао?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ли били обавезни да носите нека обележја?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта и где?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Бјеле крпе око рукава, око руке смо морали носити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел морало нешто да се истакне и на кућу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, исто бјела крпа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесу ли то морали да раде и Срби и Хрвати или само Хрвати?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Само Хрвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то наредио, како сте Ви то сазнали да је то обавезно?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па чули смо, дошла је војска и једноставно рекли су, један другом да су рекли да морамо стављат крпе и готово и да морамо тако шетат кроз село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До кад сте Ви остали у Ловасу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: До 24.12.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И под којим околностима сте напустили Ловас?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Једноставно сам изашо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли морали да извадите неку пропусницу да бисте могли да одете?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Пропусница се издавала да се може отић у Шид, међутим тог 24.12., било је повећа група која је требала отић из села, који су били обавештени, међутим ја нисам био обавештен, али кад сам ишо на посо затеко сам се с тим људима горе, у кући од овога Брајковића био је неки капетан и ту је била војска, они су одређивали и давали су пропуснице за Шид, он је изашо и једноставно реко да не треба никоме пропусница, да сви иду за Шид и ко куд зна. И онда сам ја искористио ту гужву и стео у аутобус и отишо за Шид, и тако сам прешо из Шида за Босну, из Босне за Загреб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље браниоци.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Шалај. Неколико питања бих имала за Вас, пре свега с обзиром да сте били у Ловасу пре 10.10., да ли можете да нам кажете да ли је Ловас гађан и пре овог 10.10.?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је Ловас гранатиран или нападан пре 10., ако се сећате?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Нападан је и гађана је црква прије 10.10.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико је то дана отприлике по Вашем сећању у односу на 10?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па негде око Кирваја, око 29.09.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У септембру, добро. А кажите ми да ли је у периоду пре 10.10., у селу било организованих стража, да ли су се мештани самоорганизовали, да ли можете нешто о томе да нам кажете, значи када су се организовали, и да ли сте Ви лично узели учешће у томе?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, била је организована стража око села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је постојао Кризни штаб у селу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је био на челу Кризног штаба?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То не знате.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Нисам сигуран.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А кажите ми да ли сте као неко ко је давао стражу да ли сте имали оружје са собом?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шта сте имали од наоружања?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ловачки карабин.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је осим карабина неко од мештана имао друго наоружање, конкретно «калашњикове»?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: На стражарском месту где сам ја био, било је само ловачко оружје.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Које је било Ваше стражарско место?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Код млина.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате где су била друга стражарска места?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па око села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је вршио распоред страже?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја сам имао свог заповједника, Туркаљ Златко.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Туркаљ Златко?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Он је мене обавестио од кад до кад морам бити, где да будем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми јесте ли Ви били подељени у водове некакве у оквиру?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Или је с обзиром да кажете да сте имали свог заповедника, ко је још са Вама био у групи да кажем?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја, Радмиловић Милан и Бошњаковић Јосип.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли Вам је познато нешто да је постојао план узбуњивања села за случај да дође до напада?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Реците ми сада да ли су се страже држале до 10, до напада?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад сте престали, када сте Ви задњи пут?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја сам задњи пут био пре «кирбаја», 28. на 29. знам да је било као да ће се село предати, да неће бити напада и ништа, били су преговори, долазио је попа из Товарника и преговори су се вршили да се село преда без пуцњава.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта Вам је познато у вези са преговорима, конкретно шта је био услов да се село не напада?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Познато ми је било само да ће се село предати, да ће све мирно проћи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли у селу ту око «кирбаја» кад говорите, била нека оружана формација, полиција из Илока или група Збора народне гарде?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Била је полиција.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Полиција што је била у Товарнику, та се повукла у село после пада Товарника, то знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и колика је та група била отприлике по Вашем сазнању?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Око 10-так.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми даље након напада с обзиром да смо и Вашу мајку саслушали овде као сведока, интересује ме да ли се сећате да ли је било тенкова у селу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, тенкови су дошли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када су дошли?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Тенк је био две куће од моје смештен. Он је био на главној цести како се улази од Товарника у Ловас, у долу. То је била кућа од Кризманић Антуна, ту је био тенк смештен и овај ја мислим самохотка.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли био пункт неки ту код куће Кризманића, рампа?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рампа или пункт, је ли био ту код куће Кризманића?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Била је тањурача, довучена тањурача велика од 5 метара, пољопривредна и ту је се, у ту кућу се војска сместила и ту је стално, цело време тенк био, ту је после била рампа, за улаз у село и за излаз.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам, значи ту је био контролисан излазак из села?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И улазак. Добро. Још нешто сам хтела да Вас питам, јесте ли Ви знали да ће 10.10. да буде напад на Ловас?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми ова кућа код Ваших рођака код којих сте били, јесте Ви ту иначе живели или сте и како сте се десили тамо 10.?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па то је кућа ван села, и тако да смо ми увек излазили ван, јел, кад се рекло да ће се село мирно предати нисам веровао јер мислио сам кад тад нешто ће бити, тако да смо се ми доле затекли када је почео напад.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте Ви, Радмиловић, Бошњаковић које спомињете, јесте ли имали оружје са собом тада?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, сад бих Вас питала само да ли знате 10.10. Ваша мајка где је била?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Код куће.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли Вам познато је ли излазила из куће тога дана?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не. Није излазила.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам и само још једну ствар сам хтела, с обзиром да сте рекли да сте виђали Љубана Деветака, па сте описали овај сусрет у општини 17. моје је питање мимо овог догађаја у општини, те ситуације, где сте га још сретали?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: У селу, срео сам га пар пута у задруги и у згради, али после минског поља.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате где је радио?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате где је радио он у том периоду?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Био је у опћини, где је радио не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У општини, а ко је био директор Задруге тада?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: То не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, не знате, хвала Вам немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања. Изволите.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Шалај данас сте рекли да сте видели Жељка Крњајића у Ловасу, па ме занима када је то било?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не могу рећи точно датум, не могу се сетити датума, виђао сам га, знали су долазити у пекару.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, нисам Вас чуо, нисам имао слушалице на ушима, па бих Вас замолио да поново кажете када сте га видели?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не могу рећи точно датуме, али знам да су долазили у пекару.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли то.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Силазили су у пекару и тамо.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли рећи колико дана после оног првог дана напада отприлике, ако можете да прецизирате?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: После минског поља отприлике.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: После минског поља, а можете ли нам рећи где сте га виђали и у којим околностима?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па кажем долазио је доле у пекару.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У пекару, извините. Нисам добро повезао. Добро, само још једно питање и тиме завршавам, можете ли нам рећи да ли је том приликом имао какву униформу на себи или је био у цивилном оделу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Био је у униформи.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли нам описати у каквој униформи, које боје барем и тако, томе слично?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја мислим да је била СМБ.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: СМБ, добро. Хвала Вам господине Шалај, ја за Вас немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од бранилаца? Нема више нико. Од оптужених? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Питао би сведока да ли ме виђао у пекари код Томе Павлића?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је био сведок плаћен за рад код Томе Павлића?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сведок зна Тому Павилића ко је снабдевао са брашном и осталим потрепштинама везано за пекару?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не знам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Имам примедбу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Обзиром да је сведок отишао 24.12. по властитом казивању из Ловаса, примио је сигурно накнаду бар једну за рад у пекари, уосталом као и сви други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто имам примедбу од 17. што је рекао да ме је видео у општини, могао ме видети само код Мирка овога Милића где су били смештени не само он, и остали колико је рекао отприлике толико људи, само тамо ме могао видети јер сам их стварно ја обишао тамо то вече. Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље од оптужених има ли неко питања? Изволите.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекли сте да сте у тој групи стражу што је чувала, били Ви и Радмиловић и Бошњаковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао, је ли тако?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ја мислим.

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте сва тројица имали своје куће?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте сва тројица имали у Ловасу своју кућу?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А 10.10. ујутру сва тројица сте заједно били?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ван Ловаса?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да. У кући Јакоба Шолаја.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је ли то било стражарско место 10.10. Ваше?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је ли то било Ваше стражарско место?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па како сте се баш вас тројица нашли заједно тога дана?

Сведок-оштећени ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Зато што смо се тамо склонили.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од оптужених, нема више нико питања? Господине Шалај, да ли је место Ловас тог дана када је био напад, било брањено село, да ли је било неких хрватских оружаних

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

снага, мислим на зенге, полицију или наоружано становништво које је бранило село?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Колико ја знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, рекли сте у Вашем исказу данас који смо чули, да су страже престале на Кирбај 28. и 29., нисмо чули месец. Да ли је то девети месец?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или осми?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Девети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девети?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Девети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 28.-29.09.1991. године те страже су престале да се одржавају?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поменули сте једногац момента нешто у вези тих задатака, посла, неког Милана Рудића. Ми смо овде чули за браћу Мирка и Миленка Рудића. Да ли је тај Милан неко трећи или сте се Ви збунили?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Кога, за кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте једног момента данас у свом исказу, Милана Рудића.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Милан Рудић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У досадашњем току.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Рудић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рудић, да. У досадашњем току поступка ми смо чули за браћу Мирка и Миленка Рудића, па да ли је тај Милан неко трећи или сте се Ви збунили, па један од ове двојице је тај?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Онда сам се ја збунио, њих двојица браће имају само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који од њих двојице је Мирко или Миленко?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте једног момента да сте чули да је главни у селу у тој власти Љубан Деветак. У ком смислу главни, на шта се то односило?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Односило се на то, што год се требало питати у селу да се пита Љубана, тако су барем рекли, а и сви који су нешто требали, кажу, мораш ићи код Љубана, тако се причало у пекари.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте 17.10., када сте скупљени тамо пре овог трагичног догађаја на минском пољу, значи дан пре тога, реците ми, на који начин је долазило до тог окупљања, како сте Ви обавештени да треба тамо, на то место да се јавите испред механичке радионе тамо, односно испред тог, у тој улици?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па, у селу је био добошар, који је ишао по улицама и добовао и имао је обавест да обавести мештане да се скупе, значи добошар се зове Шелебај Томислав. Он је дошао у пекару и рекао нам је да навече морамо бити у том дворишту, пред задругом.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Шта је он рекао, чија је то наредба за окупљање, ко то вама наређује да се скупите?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: То није рекао ко, барем ја нисам чуо, само је рекао да морамо бити горе, сви од 18 до 50 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте и ушли у двориште, тамо где је механичка радиона. Да ли је пре тог уласка био неки претрес вас мештана, а ако јесте, ко вас је претресао, да ли нешто знате о томе?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: На уласку у двориште има капија, мала врата, ту је био претрес. Били су типови обучени у СМБ униформу са белим опртакима и они су претресали, ко год је имао у џепу, шта ја знам, упаљач, цигаре, све су то купили, ниси могао унети унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли приликом тог претреса било неког малтретирања, ударања или нешто слично томе да сте Ви видели?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овај рад за који тврдите да сте Ви обављали, јесте ли Ви то доживљавали као принудни рад?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, као принудни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваша мајка Ана Шалај у свом исказу који је дала овом суду 25.11.2010. године, она помиње да тог дана поподне, 17.10., када сте отишли, да три дана нисте били, долазили кући и она помиње као да сте били затворени у општини тамо, да сте спавали тамо.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Којег датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ваша мајка у свом исказу каже да по оном позиву, када одлазите то везано за тај састанак, па су неки отишли на минско поље, између осталог и Ваш отац, а да Ви три дана нисте долазили кући.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, не, ја сам 17./18. ноћ био код Милића у кући.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: А сутрадан сам навече дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан навече?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знчи, нисте нигде били затварани или тако нешто слично?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, у вези овога, Ви имате неке рођаке који су Вам страдали у Ловасу, Антун и Анка Јовановић и Јосип Јовановић. Да ли је то Ваша родбина?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, то ми је тетка, тетка и тетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања, на који начин су они страдали, Антун и Анка Јовановић?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Па, чуо сам да су страдали у својој кући, тамо убијени и кућа је запаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, а овај Ваш, то Вам је сигурно брат од тетке, Јосип Јовановић, њихов син.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали нешто о његовом страдању?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Чуо сам исто да је погинуо, а на који начин, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да ли је он био затворен негде пре него што је погинуо?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, био је затворен, наводно у општини, у општини је био затвор као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то чули тих дана када сте били у селу, када се све то дешавало или касније?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, да, то сам све чуо доле у пекари, у пекари Вам је војска долазила по крух, по печење и тако то. Онда тамо се причало то и онда са стране чујете све, јер ја сам, овај, цепао дрва тамо.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да ли имате неких сазнања, ко је то затварао тамо људе, да ли се причало то у пекари, ко то њих затвара, држи затворене или тако нешто слично?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, нису причали ко је, нису причали имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за страдање Вашег оца Мија Шалаја, реците ми, да ли сте конкретно добили од неког преживелог са тог трагичног догађаја да је Ваш отац тамо завршио на тој детелини, с

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

обзиром да је овде један сведок који је саслушан-Фрањо Жадањ, у свом исказу тврдио да је леш, односно тело Вашег оца видео на 800 метара од те детелине, а опет неки сведовиц тврде да је тамо на детелини било његово тело, па реците ми, да ли имате Ви конкретно тих сазнања у том правцу, где је тело Вашег оца – да ли тамо на детелини или нешто мало даље одатле или?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја сам сазнао од Кризманић Антуна који је био на минском пољу и он ми је рекао да ми је отац погинуо на минском пољу, да је то био погођен метком у главу, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Тај Кризманић Антун, он је био на минском пољу и после је извлачио рањенике и мртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један је од преживелих, је ли тако?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, тако да сам ја од њега то чуо, али после. Прво сам чуо од овога Антоловић Јосипа, он је, када је донео крух, дошао по крух, онда ми је рекао да је отац погинуо на минском пољу. Тек после пар дана када сам, када је тај «Туна» наишао, онда ми је он рекао после, а после када смо се сретали у селу, он ми је испричао шта је било на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви током свог кретања кроз село виђали неке спаљене куће и можда видели нека мртва тела на улици?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Мртва тела нисам виђао, али виђао сам куће спаљене.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А спаљене куће?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да, виђао сам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да кажете, да ли знате можда како су оне биле спаљене, како је дошло до тога?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не могу, немам сазнања, ништа, мислим, једноставно прођете крај куће и видите да је запаљена, а ко је запалио и како, то не знам, јер, кажем, ја се ујутру дигнем и одем у пекару и будем до четири сата и вратим се кући, ја сам три куће од пекаре, тако да се нисам кретао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да нам ближе појасните ту ситуацију када је та група од 17 затворених у дворишту задруге, међу којима сте били и Ви издвојена, како је то издвајање вршено?

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Да ли је неко читао имена са неког списка или је говорио имена овако или је показивао, како је дошло до тога?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Сада не знам точно ко је, како је било двориште, у дворишту смо седели на клупи, испред клупа је било митраљеско гнездо, ту је као ходник од те зграде и онда ја сам био скроз десно на тој клупи. Дошао је, сада да ли драговољац или неко од ових и рекао је да сви који раде у радном воду, изађу ван. Први пут нас је изашло доста. Онда је он рекао да се сви вратимо назад и да, овај седнемо. Када смо ми сели, онда је рекао поново да изађе радни вод и ми смо изашли. Онда је у тој групи, један од тај, Бошњаковић Јосип питао да ли излазе пекари, јер он је остао седети, он се ваљда бојао или шта већ, онда је он рекао «нека изађу и сви пекари» и тако да је и он изашао, а ја сам изашао, чим је он прозвао радни вод, ја сам ипак изашао и други пут и ми када смо се устали други пут, било нас је мање, јер неки су се предомислили, бојали и остали су и овај, онда је дошао овај један од тих драговољаца и одвезао је, одвео нас у општину. Из општине смо били пребачени код Милића у кућу, Мирка Милића у кућу и тамо смо дочекали зору.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли сте од неког чули да је, након што сте Ви одатле отишли, Ваш отац ту тучен у дворишту задруге или да је нешто, да му се нешто ту дешавало?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: За оца конкретно нисам чуо да је био малтретиран, он није био малтретиран у дворишту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате да су можда мештани Хрвати у том периоду затварани на неком другом месту осим у згради општине, како Ви кажете, да ли знате да су затвори били и на неким другим местима?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно питање, Ваша мајка Ана Шалај када је овде сведочила, помињала је да је оног дана када је био напад и када су Антун и Анка Јовановић, када је чула да су тамо убијени, да је она ишла тамо у село, а Ви малопре поменусте да није она одлазила у село, па ми Ви реците, да ли Ви имате сазнања да је она била све време кући?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Ја када сам дошао кући и када сам је питао, она је рекла да нису никуда ишли то јутро, ни она, ни отац да нису терани, рецимо.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у току дана?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Рецимо, тог дана, сада, да ли је она шетала, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: 10.-ог када је био напад, нисам био у кући, а по сазнању и како сам чуо, у Долу, у тој улици где сам ја и уз игралиште, ту није нико теран у село. Међутим, људи који су били и живели на брду, они су терани у центар села и у задругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте малопре на питање једног од бранилаца о томе да је било преговарано да се село преда. Да ли је у оквиру тога било говора о томе да треба да се преда наоружање?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви Ваш карабин неком предали или је остао код Вас?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Моја није пушка, пушка покојног Мије Фолића, јер он је био ловац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви нисте имали свој карабин, добро.

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало овде да то појаснимо, тај карабин, да ли је стајао на том стражарском месту где сте Ви држали стражу?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање пуномоћника оштећених говорили сте да сте видели куће запаљене, па пошто сте свако јутро одлазили у пекару, хоћете да нам опишете, јесу те куће које су биле запаљене, Ви видели први пут када сте ишли на посао, што би значило да су све биле запаљене за време напада, или сте наилазили и на нова згаришта када одлазите на посао?

Сведок ВЛАДИМИР ШАЛАЈ: Не, не, те куће су ваљда у нападу биле запаљене. Ја сам куће виђао после када сам се могао кретати кроз село, онда сам видео да су куће запаљене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звхвалјујем Вам се господине Шалај што сте се одазвали да сведочите.

Транаскрипт аудио записа
са главног претреса од 23. марта 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12,35 часова и биће настављен дана:

**24. марта 2011. године,
са почетком у 9,30 часова.**

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА